

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 13Csp/41/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620203049
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šťastná
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2022:7620203049.7

Uznesenie

Okresný súd Spišská Nová Ves, v spore žalobkyne : J. T., L.. XX.XX.XXXX, J. Ž. Č.. XXX , právne zastúpená : Mgr. Ivica Štiglitz, advokátka, Šafárikova č. 8, Rožňava, IČO: 42 324 017 proti žalovanému : PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., Pribinova č. 25, Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru takto

rozhodol:

I. Súd konanie zastavuje.

II. Žalovanému súd nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Dňa 18.06.2020 doručila žalobkyňa tunajšiemu súdu žalobný návrh, ktorým žiadala, aby súd určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. 8300043517 zo dňa 01.12.2011 je bezúročný a bez poplatkov a zároveň aby žalovaného zaviazal k náhrade trov konania. Svoj návrh odôvodnila tým, že spotrebiteľská Zmluva o úvere č. 8300043517, uzavretá dňa 01.12.2011 medzi žalobkyňou a žalovanou, neobsahuje podstatné zákonné náležitosti spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzavretia tejto zmluvy, preto žiada konajúci súd, aby predmetnú zmluvu podrobil súdnemu prieskumu ohľadne neprijateľných zmluvných podmienok a zákonných náležitosti v zmysle zákona platného v čase uzavretia zmluvy. Žalobkyňa má tiež za to, že predmetná zmluva o úvere navyše obsahuje neprijateľné podmienky a je právnym úkonom priečiacim sa dobrým mravom. Poukázala, že na jej strane ako na strane spotrebiteľa je daný naliehavý právny záujem na určení bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru poskytnutého na základe predmetnej zmluvy o úvere, nakoľko bez tohto určenia by bolo ohrozené jej právo vlastníť majetok vyjadrené v čl. 20 Ústavy SR. Žalobkyňa by bez tohto určenia bola povinná na základe predmetnej zmluvy o úvere splniť svoj dlh vo výške odporujúcej zákonu a v prípade jeho dobrovoľného nesplnenia mohol by byť jej majetok postihnutý zrážkami zo mzdy na základe jednostranného rozhodnutia žalovaného bez akejkoľvek súdnej kontroly, prípadne by mohol byť vystavený nútenému výkonu rozhodnutia vo výške siahajúcej nad rámec ustanovený právnymi predpismi. Žalobkyňa má preto naliehavý právny záujem na určení, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere, je bezpoplatkový a bezúročný z dôvodu právnej istoty v otázke skutočnej výšky jej dlhu a jej žaloba je aj plne v súlade s § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého sa spotrebiteľ môže na súde domáhať ochrany proti porušeniu práv a povinností proti porušiteľovi.

2. V odôvodnení ďalej uviedla, že so žalovaným uzavrela Zmluvu o úvere č. 8300043517 dňa 01.12.2011, na základe ktorej jej žalovaný požičal sumu vo výške 1.050,- Eur (zmluvne dohodnutá istina), ktorú sa zaviazala zaplatiť spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach po 56,26 Eur. Zmluvou o úvere sa teda žalobkyňa zaviazala celkovo zaplatiť žalovanej 2.362,92 Eur. Spolu so zmluvou o úvere dal žalovaný žalobkyni na podpis aj Dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka s rovnakým číslom, ktorá bola uzavretá v rovnaký deň 01.12.2011. Z Karty klienta zo dňa 22.06.2015 vyplýva, že v súvislosti s

predmetnou zmluvou o úvere zaplatila v prospech žalovaného spolu 1.931,31Eur. Podľa poštových poukazov zo dňa 10.01.2012 na sumu 56,26 Eur, zo dňa 09.02.2012 na sumu 56,26 Eur, zo dňa 08.11.2012 na sumu 42,29 Eur a zo dňa 14.01.2013 na sumu 56,26 Eur vyplýva, že uhradila ešte sumu 211,07Eur. Spolu takto v súvislosti s predmetnou zmluvou o úvere uhradila žalovanému sumu vo výške 2.142,38 Eur. Zamestnávateľovi žalobkyne - spoločnosti QESS, s.r.o., IČO: 47 103 701, so sídlom Aupark Tower, Einsteinova č. 24, 851 01 Bratislava, bola v súvislosti s predmetnou zmluvou o úvere doručená Žiadosť o vykonanie zrážok zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 29.11.2017, ktorou ho spoločnosť ANACO s.r.o. splnomocnená žalovaným na vymáhanie jej pohľadávok vyzvala na vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne v súvislosti s jej dlhom z predmetnej zmluvy o úvere.

3. Žalobkyňa má za to, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že žalovaný porušil ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere tým, že v zmluve neuviedol niektoré podstatné náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona, a to napr. písmena k/ - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalovaný tiež v predmetnej zmluve o úvere v neprospech žalobkyne - spotrebiteľa uviedol RPMN vo výške 67,84%, pričom skutočná RPMN je po zadaní údajov zmluvy do verejne prístupnej kalkulačky vyššia, a to 69,99%. Nakoľko v predmetnej zmluve absentujú uvedené podstatné náležitosti, zmluva sa stáva ex lege bezúročná a bez poplatkov, čo znamená, že žalobkyňa bola povinná zaplatiť žalovanej len skutočne požičanú a poskytnutú istinu vo výške 1.050,- Eur. Okrem uvedeného, žalobkyňa je tiež toho názoru, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov uzavretá medzi stranami konania je neplatná z dôvodu, že v zmysle ustanovenia § 551 OZ nespĺňa podstatnú zákonnú náležitosť pre jej platnosť, a to súhlas dlžníka s vykonaním zrážok z jeho mzdy, ako aj rozsah vykonaných zrážok. Dohodou o zrážkach zo mzdy taktiež nie je možné zabezpečiť budúcu pohľadávku. Dojednanie, ktorým sa zabezpečuje budúca pohľadávka, je zmluvnou podmienkou v rozpore s ustanovením § 53 ods. 1 OZ, a to aj z dôvodu, že sa také dojednanie odchyľuje od § 551 OZ v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 a § 54 ods. 1 OZ). Dohoda môže nadobudnúť účinnosť len ak je pohľadávka zročná a zrážky možno vykonať až po zročnosti veriteľovej pohľadávky.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že na navrhovanom určení, ktorého sa žalobkyňa domáha, nie je žiadny právny záujem, pretože o nárokoch veriteľa (žalovaného) bolo právoplatne rozhodnuté, pričom dané rozhodcovské rozhodnutie nebolo napadnuté žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Aj keď z ustanovenia § 137 písm. c) a d) Civilného sporového poriadku vyplýva, že strana sporu nemá povinnosť naliehavý právny záujem preukazovať ak vyplýva z osobitného predpisu, musí súd posúdiť, či podaná žaloba je vhodný, účinný a správne zvolený nástroj ochrany práv žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a či sa ňou len zbytočne nevyvoláva konanie. Podstatný, resp. naliehavý právny záujem na súdnom konaní, vychádzajúc z podstaty a zmyslu súdneho konania, teda musí byť daný vždy, keďže v demokratickom a právnom štáte súdne konanie nemôže byť samoúčelné (a má teda slúžiť len na potrebnú a účelnú súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva - § 131 Civilného sporového poriadku), len s tým rozdielom, že v niektorých prípadoch sporového konania (pri žalobách na plnenie, alebo na usporiadanie vzájomných majetkových práv a povinností) právny záujem na súdnej ochrane ohrozeného alebo porušeného práva vyplýva implicitne z povahy prejednávaného nároku, ktorý má hmotnoprávnu podstatu (z bezprostredného majetkového záujmu, resp. plnenia, o ktoré v konaní ide), a pri ostatných ho treba vysvetliť a preukázať - okrem tých prípadov, pri ktorých vzhľadom na osobitosti niektorých vzťahov a zákonodarcom zvolenú koncepciu ochrany práv z nich (spojenú obvykle s preklúziou práva a poskytovanú len na základe osobitného rozhodnutia súdu) právny záujem na určitom súdnom konaní vyplýva priamo z osobitného predpisu, keď zákonodarcu nejaké právne následky (dôsledky porušenia alebo ohrozenia subjektívneho práva) v osobitnom predpise podmienil súdnym konaním, resp. jeho výsledkom (napr. neplatnosť skončenia pracovného pomeru, neplatnosť výpovede z nájmu bytu, neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia, neplatnosť dražby, dedičské žaloby).

5. Žalovaný poukázal na to, že o nárokoch veriteľa (žalovaného) voči dlžníkovi (žalobkyne) bolo rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom sp. zn. 120/07/15 vydaným dňa 25.01.2016, právoplatným dňa 18.6.2016 a vykonateľným dňa 22.06.2016. Žalobkyňa nepodala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá je jedinou právne uznanou formou jeho zvrátenia, čo vyplýva z právnej úpravy v zákone č. 335/2014 Z. z. Po vydaní rozhodcovského rozsudku je možné "znovu" konať ohľadne uplatňovaných nárokov za predpokladu, že dôjde k zrušeniu rozhodcovského rozsudku. Pre podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku zákon určuje 3-mesačnú lehotu. Podaná žaloba, ktorú

podala žalobkyňa, nie je spôsobilým prostriedkom na zmenu, zrušenie alebo iný spôsob zvrátenia označeného rozhodcovského rozsudku. Ak teda podaná žaloba nemôže zmeniť už skôr vydaný rozhodcovský rozsudok, potom na navrhovanom určení nie je splnená základná procesná podmienka definovaná v § 131, a preto podaná žaloba nie je prípustná.

6. V ďalšom žalovaný poukázal aj na to, že v konaní vedenom pred Okresným súdom Spišská Nová Ves pod spisovou značkou 5Csp/15/2018 sa na základe tvrdení o bezúročnosti žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia. Žaloba bola zamietnutá a rozsudok súdu prvej inštancie bol potvrdený aj rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.01. 2020, č. k. 11Co/420/2019. Nakoľko bola žalobkyňa v uvedenom spore neúspešná, opätovne podala žalobu, tentokrát na určenie bezúročnosti. Jej význam ako určovacej žaloby, teda žaloby majúcej konkrétny účel a význam, nie ale je zrejmý. Z postupu žalobkyne nie je zrejmé, prečo sa určenia bezúročnosti nedomáhala už v skoršom konaní sp. zn. 5Csp/15/2018.

7. Okrem vyššie uvedených námietok voči žalobnému návrhu žalovaný zároveň poprel tvrdenia žalobkyne o dôvodoch bezúročnosti a bezpoplatkovosti s poukazom, že zo zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že výška splátky je 56,26 Eur, počet splátok 42 a splatnosť splátky 12.deň v mesiaci, preto zmluva obsahuje údaj v zmysle § 9 ods. 2 písmeno k/ zákona č. 129/2010 Z. z. Rovnako tak má žalovaný za to, že zmluva obsahuje správny výpočet RPMN, pretože spôsob výpočtu RPMN je určený v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a z tvrdenia žalobkyne nevyplýva ani len taká elementárna skutočnosť, ako je tvrdenie a jeho následné preukázanie o tom, že verejne prístupná kalkulačka vlastne počíta RPMN spôsobom zodpovedajúcim uvedenému zákonu.

8. Žalobkyňa vo svojej replike k vyjadreniu žalovaného uviedla, že so závermi žalovaného, že v danom prípade ide o prekážku veci právoplatne rozhodutej, sa nestotožňuje, pričom opätovne upriamuje pozornosť na to, že rozhodcovská zmluva, na podklade ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku - absolútne neplatný právny úkon, čo spôsobuje, že predmetný rozhodcovský rozsudok vydaný na jej základe je akt ničotný - paakt. Vo vzťahu k uvedenému je však potrebné podotknúť, že pri posudzovaní nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je rozhodujúce, akým spôsobom k tomuto bezdôvodnému obohateniu došlo, ale že jedna zo strán na úkor druhej reálne prijala plnenie, na ktoré z hľadiska hmotného práva nemala akýkoľvek právny nárok.

9. Žalobkyňa opätovne uviedla, že z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru žalovaný nemal na základe predmetnej úverovej zmluvy nárok na akékoľvek plnenie nad rámec ním poskytnutých finančných prostriedkov. Konajúci rozhodcovský súd však žalovanému aj napriek uvedenému tento nárok priznal, nakoľko v rozhodcovskom konaní dostatočne nepodrobil predmetnú úverovú zmluvu prieskumu v zmysle právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, pričom navyše konajúci rozhodcovský súd vo veci konal a rozhodoval bez toho, aby mal platne založenú právomoc. Rozhodcovská zmluva, ktorá mala založiť právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie a rozhodnutie vo veci, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a teda neplatnou zmluvnou podmienkou, pričom takáto absolútne neplatná rozhodcovská zmluva nie je spôsobilá platne založiť právomoc rozhodcovského súdu, a ak aj rozhodcovský súd aj napriek uvedenému vo veci konal a rozhodol, ide v prípade jeho rozhodnutia o ničotný (nulitný) akt - tzv. paakt. Výkonom takéhoto paaktu tak logicky môže dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko žalobkyne boli zo strany žalovaného vykonávané zrážky zo mzdy, pričom z hmotnoprávneho hľadiska nemá žalovaný akýkoľvek nárok, a to z dôvodu, že ide o nulitný akt. Na strane žalovaného došlo k prijatiu plnenia nad rámec istiny poskytnutého úveru práve na základe nulitného aktu, čím sa žalovaný bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne. Vzhľadom na uvedené má žalobkyňa za to, že vo veci je daný naliehavý právny záujem na určení toho, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8300043517 je bezúročnou a bezpoplatkovou ako aj to, že vydaný Rozhodcovský rozsudok sp. zn.: 120/07/15 vydaný dňa 25.01.2016 nevytvára prekážku veci res iudicata.

10. Žalovaný vo svojej duplike k vyjadreniu žalobkyne zotrval na svojich tvrdeniach uvádzaných vo vyjadrení k žalobe, a teda že konaniu vo veci bráni prekážka res iudicata, pretože žalobkyňa nepodala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá je jedinou právne uznanou formou jeho zvrátenia resp. zrušenia a po vydaní rozhodcovského rozsudku je možné "znovu" konať ohľadne uplatňovaných nárokov za predpokladu, že dôjde k zrušeniu rozhodcovského rozsudku. Podaná žaloba nie je spôsobilým prostriedkom na zmenu, zrušenie alebo iný spôsob zvrátenia označeného rozhodcovského

rozsudku. Vo vzťahu k rozhodcovskému rozsudku teda nemôže mať podaná žaloba a ani rozhodnutie o nej žiadny účinok, pretože právny poriadok upravuje len dve situácie, v ktorých je možné vydaný a právoplatný rozhodcovský rozsudok buď zrušiť, alebo neuzať s ním spojené účinky právoplatnosti a vykonateľnosti. Prvým je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Druhým je nevydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní. Ak by malo platiť tvrdenie žalobkyne, potom je úprava žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku (lehota, dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku) zbytočná. A osobitne je potom v kontexte tvrdení žalobkyne otázne, prečo zákon pre uplatnenie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy stanovuje 3-mesačnú lehotu, ak podaním iného typu žaloby (o určenie bezúročnosti) je možné - v zmysle tvrdenia žalobkyne - dosiahnuť rovnaký účinok (?) .

11. Ďalej žalovaný uviedol, že aj zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok jednoznačne upravuje postup pri vydaní alebo nevydaní poverenia na vykonanie exekúcie, právomoc exekučného súdu zaoberať sa formálnou a materiálnou vykonateľnosťou. To len potvrdzuje, že nie je možné nahrádzať nepodanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku iným typom žaloby, pretože ide o zjavné obchádzanie zákona. Napokon, žalobkyňa nepodala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku ani oneskorene.

12. Žalovaný odmietal tvrdenie žalobkyne o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy s poukazom, že tvrdenie žalobkyne o tom, že rozhodcovská zmluva je neprijateľná podmienka, je paušálnym tvrdením, ktoré ani nešpecifikuje.

13. Žalovaný trval na tom, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení a navrhované určenie jej pozíciu objektívne nezmení. Pri nedobrovoľnom splnení povinnosti predsa exekučný súd posudzuje (pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie) vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku.

14. Súd vo veci nariadil pojednávanie, kde vykonal dokazovanie v zmysle návrhov strán. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil s tým, že pojednávanie odročit' nežiadal a súhlasil s konaním a rozhodnutím vo veci bez jeho prítomnosti. Žalovaný trval na zamietnutí žaloby.

15. Žalobkyňa na pojednávaní trvala na podanej žalobe v celom rozsahu a trvala na tom, že rozhodcovský rozsudok nie je prekážkou veci rozhodnutej z dôvodu, že nulitný rozhodcovský rozsudok nezakladá prekážku veci rozhodnutej. Rozhodcovským rozsudkom bolo v časti priznaného nároku rozhodnuté nad rámec zákona, keď rozhodca neprejednal možné porušenia ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z., a to § 9 ods. 2 a § 11 ods. 2, ktoré ako súd zo zákona posúdiť mal. Rozhodcovský súd neskúmal, či veriteľ skúmal platobnú schopnosť spotrebiteľa, ktorý zmluvy uzatváral vo finančnej a životnej tiesni (zdravotné a rodinné problémy), neskúmal, že spotrebiteľ mal už niekoľko uzavretých zmlúv o spotrebiteľskom úvere a že jeho finančné pomery neboli dostatočné na splácanie žiadaného úveru. Následkom neskúmania platobnej schopnosti spotrebiteľa nekonal veriteľ s odbornou starostlivosťou a nebol oprávnený zosplatiť úver, preto rozhodcovský súd konal protizákonne, ak priznal nárok z predčasne podanej žaloby zo strany veriteľa. Zosplatenie úveru je preto nezákonné, a teda nemôže vyvolať účinky zosplatenia. Rozhodcovský súd rozhodoval bez účasti spotrebiteľa v mieste sídla súdu, ktoré bolo pre spotrebiteľa nedostupné z finančných dôvodov. Namietala platnosť rozhodcovskej zmluvy, na základe ktorej rozhodoval rozhodcovský súd o nároku v neprospech spotrebiteľa z dôvodu, že je neprijateľnou zmluvnou podmienkou - pripravená ako predpripravená zmluva a ako nemeniteľná súčasť zmluvy o úvere. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená.

16. Vo svojej výpovedi žalobkyňa uviedla, že v čase, keď brala úver, tak mala v rodine problémy, vrátane finančných. Rýchlo potrebovala peniaze, aby mala na bežné veci, na živobytie, tak si požičiavala od nebankových spoločností a v tom čase mala uzavretých asi 6 - 7 úverových zmlúv. Príjem zo zamestnania mala vo výške minimálnej mzdy, okolo 300€. So žalovaným už mala uzavreté zmluvy, poskytol jej dva úvery, preto šla za pani, čo to riešila, podpísala papiere, ona jej dala peniaze a nejako sa nezaoberala tým, čo podpísala, nečítala to, pretože riešila úplne iné veci. Tá pani jej vravela, že nejakú sumu bude platiť navyše a že keď splátky platiť nebude, tak bude mať zrážky zo mzdy. Nič viac jej k zmluve nepovedala. Žiadne doklady od nej nepožadovala, pretože ich mala z doby, keď s ňou

uzatvárala prvú zmluvu a vedela, že pracuje v školstve. Výšku výdavkov od nej nezisťovala. Splátky splácala podľa toho, ako mohla. O tom, že jej žalovaný vykonáva zrážky zo mzdy sa dozvedela až vtedy, keď na výplatu dostala menej peňazí, pričom nevedela, že podpísala dohodu o zrážkach zo mzdy. Nebankové spoločnosti jej sťahovali peniaze aj exekučne. V súčasnosti žalovaný od nej peniaze nevy máha, ale platí spoločnosti Cetelem, Quatro, Poštovej banke. Už 11 rokov sa takto točí v týchto dlhoch a splácaní. Na rozhodcovské konanie a rozhodcovský rozsudok nijako nereagovala, pretože žila v zmätku, riešila svoje existenčné problémy. Obrátila sa o pomoc aj na prvú oddľžovaciú spoločnosť, s ktorou sa dohodla na tom, že za ňu budú riešiť jej dlhy, riešil sa aj osobný bankrot, ale ten na ňu nebol vyhlásený. S touto spoločnosťou už ale nespolu pracuje, pretože ju klamali a ich konanie bolo zmätočné. Jej súčasná majetková a finančná situácia je taká, že býva v domácnosti s manželom, ktorý je invalidným dôchodcom, v jeho rodinnom Veľa času trávi u svojej mamy, o ktorú sa stará a na ktorú poberá opatrovateľský príspevok 209,-€, čo je jej jediný príjem. So splácaním úverov jej pomáha manžel, bratia a mama a snaží sa, ako sa dá. Mala by užívať lieky na dýchavičnosť, stoja okolo 50-60€ mesačne, ale nie vždy jej vyjdú peniaze na to, aby si ich mohla kúpiť.

17. Z listinných dôkazov súd zistil, že dňa 01.12.2011 uzavreli strany sporu zmluvu o revolvingovom úvere číslo 8300043517, na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyni ako dlžníkovi úver vo výške 1050,-€, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splatiť 42 mesačnými splátkami po 56,26€. Medzi stranami sporu bola okrem úverovej zmluvy uzavretá dňa 01.12.2011 aj Rozhodcovská zmluva č. 8300043517 ako aj Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8300043517.

18. Z obsahu rozhodcovskej zmluvy súd zistil, že bola uzavretá na samostatnom liste, je označená názvom " Rozhodcovská zmluva č. 8300043517 " a jej obsah je uvádzaný v bodoch 1 až 7. V zmysle bodu 2 uzavretie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy. Podľa bodu 5 mali byť akékoľvek spory riešené buď cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní. V zmysle bodu 7 bola žalobkyňa ako dlžník oprávnená odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy aj bez uvedenia dôvodu do 14 dní od uzavretia tejto zmluvy. Zmluva je podpísaná oboma zmluvnými stranami.

19. Z obsahu spisu Slovenského arbitrážneho súdu sp. zn. 120/07/15 súd zistil, že žalovaný v procesnom postavení žalobcu doručil dňa 23.07.2015 Slovenskému arbitrážnemu súdu žalobu na zaplatenie sumy 431,61€ s príslušenstvom titulom neplnenia povinností zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300043517 zo dňa 01.12.2011 uzavretej medzi stranami sporu. Žalobkyni bola arbitrážnym súdom doručená do vlastných rúk dňa 27.08.2015 žaloba s prílohami a výzvou na vyjadrenie. Žalobkyňa nedoručila žiadne vyjadrenie. Rozhodcovským rozsudkom zo dňa 25.01.2016, právoplatným dňa 18.06.2016 a vykonateľným dňa 22.06.2016 bolo žalobe vyhovené. Žalobkyňa bola v poučení rozsudku písomne poučená o tom, že ako účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku s tým, že žalobu možno podať v lehote do 3 mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku a vzor žaloby je možné nájsť na internetovej stránke, ktorá bola v poučení presne uvedená. Žalobkyni bol rozhodcovský rozsudok doručený do vlastných rúk dňa 17.03.2016.

20. Z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5Csp/15/2018 súd zistil, že medzi stranami sporu v rovnakom procesnom postavení sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1092,38€ s prísl. a nariadenia neodkladného opatrenia. Dôvodom vydania bezdôvodného obohatenia malo byť to, že dňa 01.12.2011 žalobkyňa uzavrela so žalovaným zmluvu o úvere č. 8300043517, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1.050€. Žalobkyňa mala za to, že zmluva bola uzatvorená v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch a obsahuje neprijateľné podmienky, preto je úver potrebné zo zákona považovať za úver bezúročný a bez poplatkov, a keďže žalobkyňa na úvere zaplatila žalovanému sumu 2.142,38€, rozdiel medzi poskytnutou istinou a zaplatenou sumou žiadala vydať ako bezdôvodné obohatenie. Zároveň žalobkyňa navrhovala nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by sa zamestnávateľovi žalobkyne nariadilo upustiť od vykonávania zrážok zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy č. 8300043517 zo dňa 01.12.2011. Uznesením zo dňa 16.02.2018, právoplatným dňa 21.03.2018 súd nariadil neodkladné opatrenie a rozsudkom zo dňa 19.09.2019, právoplatným dňa 17.03.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach súd konanie v časti zaplatenia sumy 211,07€ zastavil a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Zároveň zrušil aj nariadené neodkladné opatrenie. Žalobu súd zamietol z dôvodu uplynutia premičacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia.

21. Podľa § 161 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

22. Podľa § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

23. Podľa § 230 Civilného sporového poriadku, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

24. Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

25. Podľa § 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení platnom ku dňu 01.12.2011, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov strán, ak to zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve nevylúčia.

26. Podľa § 4 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení platnom ku dňu 01.12.2011, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli. Nedodržanie písomnej formy rozhodcovskej zmluvy možno nahradiť vyhlásením zmluvných strán do zápisnice pred rozhodcom najneskôr do začatia konania o veci samej v rozhodcovskom konaní o podrobení sa právomoci rozhodcovského súdu. Obsahom zápisnice je rozhodcovská zmluva podľa § 3.

27. Podľa § 41 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, doručený rozhodcovský rozsudok má za podmienok podľa § 46 ods. 2 pre účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Rozhodcovský rozsudok, ktorý má účinky právoplatného rozsudku súdu podľa odseku 1, je po uplynutí lehoty na plnenie v Slovenskej republike vykonateľný podľa osobitného predpisu.

28. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonaval navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

29. Podľa § 45 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

30. Podľa § 46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

31. Podľa § 46 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, doručený rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa odseku 1, a ak je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná, až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku.

32. Podľa § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii.

33. Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

34. Podľa § 47 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti a vo veci rozhodne opätovne stály rozhodcovský súd. Rozhodca, ktorý vydal zrušený rozhodcovský rozsudok, je z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčený a vo veci sa ustanoví nový rozhodca.

35. Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z toho dôvodu, že stály rozhodcovský súd rozhodol na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, a ak konanie pokračuje pred stálym rozhodcovským súdom podľa odseku 2, je stály rozhodcovský súd v ďalšom konaní viazaný právnym názorom súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky alebo o inom porušení všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

36. Predmetom tohto sporu bolo určenie, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy č. 8300043517 zo dňa 01.12.2011 je bezúročný a bez poplatkov. Nesporné medzi stranami bolo, že sa jednalo o úver spotrebiteľský, a teda že žalobkyňa mala v zmluvnom vzťahu postavenie spotrebiteľa. Sporný bol celý uplatnený nárok, pretože žalovaný vzniesol námietku nepreukázania naliehavého

právneho záujmu ako aj námietku veci právoplatne rozhodnutej. Keďže išlo o námietky, bez vyriešenia ktorých nie je možné ďalej v konaní pokračovať, zaoberal sa súd v prvom rade uvedenými námietkami.

37. Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem, súd má za to, že v danom prípade vzhľadom na postavenie žalobkyne ako spotrebiteľky vyplýva naliehavý právny záujem na podaní takejto určovacej žaloby z osobitného právneho predpisu, ktorým je zákon o ochrane spotrebiteľa, konkrétne § 3 ods. 3, ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. , v zmysle ktorého má každý spotrebiteľ právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami a má právo domáhať sa ochrany svojho práva na súde.

38. Pokiaľ ide o námietku veci právoplatne rozhodnutej, túto námietku súd považoval za relevantnú, nakoľko obsahom rozhodcovského spisu mal preukázať, že v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorým bola žalobkyňa zviazaná na plnenie z titulu totožnej úverovej zmluvy, ktorej preskúmania sa domáha v tomto konaní, pričom voči rozhodcovskému rozsudku žalobkyňa nepodala v zákonom stanovenej lehote na súde návrh na jeho zrušenie, preto uvedený rozhodcovský rozsudok má v zmysle § 41 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. rovnaké právne účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Práve žaloba na zrušenie rozhodcovského rozsudku je tým prostriedkom právnej ochrany spotrebiteľa, ktorým sa preskúma celý proces vydania rozhodcovského rozsudku so zameraním na to, či rozhodca konal na základe platnej rozhodcovskej zmluvy, či dostatočne dodržal predpisy na ochranu spotrebiteľa a či zákonne posúdil neprijateľnosť zmluvných podmienok. Sú to teda všetky okolnosti, ktoré žalobkyňa namieta v tomto konaní, pričom keby podala žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku a súd by tejto žalobe vyhovel, postupovalo by sa ďalej podľa § 47 zákona č. 335/2014 Z. z. Keďže žalobkyňa nevyužila túto zákonnú možnosť podania žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku napriek tomu, že rozhodcovský rozsudok jej bol riadne doručený, nie je možné napraviť tento právny stav podaním určovacej žaloby, keďže úverová zmluva už bola predmetom prieskumu v rozhodcovskom konaní. Skutočnosti, pre ktoré žalobkyňa nevenovala pozornosť rozhodcovskému konaniu, a teda že bola v tom čase v zlej životnej situácii, nepovažoval súd za relevantné v danej veci, nakoľko žalobkyňa bola rozhodcovským súdom riadne vyzvaná na vyjadrenie sa k žalobe a bola riadne poučená o možnosti a lehote na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, pričom toto svoje právo nevyužila a súd nemal preukázané ani to, že by sa tohto práva domáhala oneskorene alebo že by žiadala o odpustenie zmeškanej lehoty.

39. Pokiaľ ide o námietku žalobkyne, že rozhodcovská zmluva je neplatná, tak aj keď sa na túto námietku vzťahujú vyššie uvedené dôvody, a teda že posudzovania jej platnosti sa mala žalobkyňa domáhať žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku, na doplnenie súd uvádza, že túto námietku súd nepovažoval za relevantnú. Z obsahu rozhodcovskej zmluvy mal súd preukázať, že bola uzavretá dňa 01.12.2011 podľa v tom čase platného § 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, a teda jej platnosť súd v zmysle § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. posudzoval podľa predpisu platného v čase jej uzavretia, teda podľa ustanovení § 3 a § 4 zákona č. 244/2002 Z. z. Súd mal preukázať, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená na samostatnej listine písomnou formou, podpísaná bola oboma zmluvnými stranami, nebola podmienkou uzavretia úverovej zmluvy, umožňovala riešenie sporov tak pred všeobecným súdom ako aj pred rozhodcovským súdom a žalobkyňa mala možnosť do 14 dní od jej uzavretia odstúpiť bez uvedenia dôvodu, preto súd nevzhliadol žiadne ustanovenie, ktoré by spôsobovalo jej neplatnosť, či neprijateľnosť a skutočnosť, že žalobkyňa nevenovala pozornosť obsahu papierov, ktoré podpisovala, nemôže ísť na ťarchu žalovaného.

40. Zo všetkých uvedených dôvodov dospel súd k záveru, že vo veci nemožno konať, pretože tomu bráni prekážka veci právoplatne rozhodnutej, pričom ide o takú neodstrániteľnú prekážku, pre ktorú je nutné konanie zastaviť.

41. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí , samostatným uznesením , ktoré vydá súdny úradník.

43. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

44. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa

45. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikoval súd ustanovenie § 257 CSP . Napriek tomu, že to bola žalobkyňa, ktorá procesne zaviniła zastavenie konania, keďže podala žalobu vo veci napriek tomu, že o veci už bolo právoplatne rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom, nezaviazal súd žalobkyňu nahradiť žalovanému trovy konania pre okolnosti hodné osobitného zreteľa tak na strane žalobkyne ako aj na strane žalovaného. Okolnosti na strane žalobkyne vzhľadom súd v tom, že jej nepriaznivá finančná situácia bola vyvolaná dlhovou špirálou úverov poskytnutých nebankovými spoločnosťami, kedy úvery si brala na pokrytie nevyhnutných životných nákladov, pričom z jej prístupu je zrejmé, že v rámci svojich možností sa snaží všetky svoje záväzky splatiť, pričom priznanie náhrady trov konania v prospech žalovaného by výrazne negatívne zasiahlo do majetkovej sféry žalobkyne, ktorej jediným príjmom je príspevok za opatrovanie matky. Okolnosti na strane žalovaného súd vzhľadom v tom, že nepriznanie trov konania žalovanému nemá taký výrazný negatívny vplyv na jeho majetkovú sféru, keďže žalovaný je spoločnosť podnikajúca v oblasti poskytovania nebankových úverov, kde odmena za poskytovanie týchto úverov je výrazne vyššia ako odmena bánk a súd má zo svojej rozhodovacej činnosti vedomosti o tom, že odmena žalovaného za poskytovanie úverov bola častokrát konštatovaná ako rozporná s dobrými mravmi práve pre jej neprímeranú výšku. Zo všetkých uvedených dôvodov súd rozhodol tak, že žalovanému, ktorý procesne nezavinil zastavenie konania, nepriznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.